Sverige-Nyheter.

(Forts. fr. sid. 10.)

hög. Elden började i ett par halmstackar, där några barn lekt med tändstickor, och spred sig vidare till den kringbyggda gården. På en timmes tid lades tre längor och boningshuset i aska. Man hann endast rädda kreaturen, samt lösöret.

Fängelsestraff för otrohet i äktenskapet. Vid Lunds rådhusrätt avkunnades härom dagen utslag i ett ganska säreget mål. En maskinist, som sedan några år vistats i Amerika, hade instämt sin under tiden här bosatta hustru jämte en gift symaskinsagent med yrkande om ansvar för otrohet. Målsägaren hade under tre års tid till sin hustru hemsänt tillhopa 6,000 kronor, av vilka hon sedan förstreckt symaskinsagenten 3,000 kr. Denne dömdes nu till nio månaders fängelse, villkorlig dom. Dessutom skall den förstnämnde utge 1,000 kr. till målsägaren som ersättning för hennes från Amerika och mist arbetsförtjänst.

Sju lösdrivare anhållna i en svinstia. Kriminalpolisen i Malmö har gjort en razzia i stadens utkanter efter lösdrivare. I en svinstia på en lantgård anhöll man sju lösdrivare, vilka hållit till där längre eller kortare tid. Ett par av dem ha förut varit i delo med polisen för spritlangning och smyghandel med tobak. En av lösdrivarne var en 15-årig pojke från Stockholmstrakten, som varit ute på luffen en längre tid. Lantgårdens ägare har förklarat att luffarna därute tidtals varit en verklig plåga. De kommo ihåll ett tiotal åt gången och voro omöjliga att utestänga. Trots det att alla dörrar och luckor spikades till på kvällarna voro uthusbyggnaderna på morgonen ockuperade av mer eller mindre misstänkta individer.

Konstig kråka i Höganäs. Engelholms Tidning berättar följande: "En folkilsken kråka residerar för tillfället i de vackert nylövade almarna å Storgatan mellan Järnvägs- och Köpmangatorna i Höganäs. Orsaken till att fjäderfäet befinner sig vid miserabelt humör har tyvärr icke kunnat utrönas, enär det eftertryckligt avvisar varje försök till pacifistiskt umgänge. Dess misslynthet med tillvaron tar sig uttryck på ett verkligt beklagligt sätt genom talrika attacker på i vällovliga ärenden kringvandrande medborgare. Det förtjänar mähända antecknas, att åsynen av damer samt kattor tycks vara särskilt ägnad att framkalla den koleriska fågelns vrede. Den anfaller nämligen ofördrägt dessa förargelseväckande individer. Den som eventuellt betvivlar tillvaron av den krigiska kråkan uppmanas att företaga en promenad i almarnas skugga på uppgivet ställe. För att uppnå större effekt vore det mähända lämpligt att taga med ett fetlagt kattdjur. Att kråkan vid närmaste okulär granskning skulle antaga en ankas fridsamma skapelse är alldeles uteslutet. Detta enligt sakkunnigas uttryckliga försäkran."

SMÅLAND.

Avliden 103-åring. I Mörtfors avled härom dagen lantbrukaren Johan Gustav Gustafsson i en ålder av 103 år och 6 månader. Den avlidne var född i Sulegång, Misterhurts socken, och sörjes av efterkommande i fyra led.

Moder och barn dödade av blixten. Ett häftigt åskväder drog på lördagsmorgonen den 5 juni över Kalmartrakten. Härvid slog blixten ned i ett boningshus, tillhörigt lantbrukaren C. F. Johansson, Fjelebo i S:t Sigfrid, och dödade dennes hustru och en 12-årig dotter.

Frikyrkopredikant häktad för otukt med minderårig flicka. Stadstiskalen i Nässjö har häktat pastorn vid Elimförsamlingen där George Flodén för otuktig handling mot en 14-årig flicka, som tillhört hans bibelklass. Flodén är 33 år gammal. Han har i ett flertal år vistats i Amerika och har efter studier vid ett teologiskt seminarium uppträtt som predikant.

Blixten slog ned i husets gavel och råkade först hustrun, som låg och sov samt fortsatte över rummet och dödade flickan, som tillsammans med två andra barn låg i en annan säng. Ingen var ögonblicklig. En liten gosse, som låg tillsammans med den dödade flickan, blev bedövad av blixten. Sängkläderna antändes, men elden kunde släckas av andra i rummet varande personer. En del mobler i rummet splittrades och en större sten utanför huset krossades. Den dödade kvinnan var omkring 35 år gammal.

Medborgartåg för Sandler men ej för kungen. D. N. berättar, att det medborgartåg, som i samband med kulturmässans festligheter i Kalmar skulle draga från Stortorget till järnvägsstationen och möta kungen måste inställas på grund av regeringsskiftet. Arbetarna hade tidigare förklarat sig villiga deltaga med sina fackföreningsstandar, men då excellens Sandler avgick och alltså icke, som bebådats, kommer att göra konungen sällskap till Kalmar anmälde de förhinder. Det tillägges även att statsminister Ekman av tvingande skäl sagt nej till stadens inbjudan.

SÖDERMANLAND.

Den vådaskjutne avled av skadorna. Under en jaktutflykt pingstdagen i Tystberga skärgård blev 21-årige drängen B. Karlsson från Nystugan i Nicolai så svårt vådaskjuten att han den 22 maj avled på Nyköpings lasarett.

Slaganfall under fiskefärden. Under en fisketur på Mälaren omkom nyligen folkskolläraren Reimer från Hässelby köping. Han anträffades liggande över båtens reling med huvudet i vattnet. Troligen har Reimer, som lidit av hjärtfel, drabbats av ett slaganfall. Den omkomne var född 1894 och efterlämnar hustru och två barn.

Avliden 100-åring. Änkan Brita Kristina Persson från Björklunda avled den 25 maj i sin dotters hem, Charlottenlund, Stjärnhov, i en ålder av nära 100 år. Hon var född i Lädra, Björnlunda socken, och har vistats i sin hemsocken, större delen av sin långa levnad samt var änka efter torparen And. Persson i Nybygget. Hon efterlämnar barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

UPPLAND.

Utdelat resestipendium. Sverige-Amerika stiftelsen har tilldelat rektorn vid Tomteboda blindinstitut, fil. lic. Gustaf Ek, ett stipendium å kr. 4,500, för att nästa höst i olika delar av U. S. A. studera blindskolor, blindas utkomstmöjligheter m. m. Det är tack vare en nyligen erhållen donation, som stiftelsen satts i tillfälle att utdela nämnda stipendium.

Två allvarliga bilolyckor. En allvarlig bilolycka inträffade på tisdagskvällen den 8 juni vid Mora stenar i det en fordbuss med 14 flickor och en medföljande lärarinna från Stockholms stads högre fortsättningsskola vid Västmannagatan, vilka befunno sig på skolresa, bakifrån påkördes av en fordbil med påföljd att bussen körde utför den 2 meter djupa diket med hjulen i vädret. Av de medföljande blevo tre skadade och måste föras till Akademiska sjukhuset, medan de övriga undsluppo med blotta förskräckelsen. De skadade voro lärarinnan och två av eleverna, av vilka den ena erhållit ett armbrott. De båda andra skador synas vara av lättare beskaffenhet.

VÄRMLAND.

Dödad vid skenfärd. Då hemmansägaren Johan Andersson i Brunskog på söndags förmiddagen den 30 maj tillsammans med sin syster var på väg till gudstjänsten, blev hästen skrämd i sken av en motorcykel. Andersson och hans syster störtade ur vagnen och ådrogo sig svåra skador. Båda fördes till Arvika sjukstuga, där Andersson på eftermiddagen avled. Systerns skador äro icke av livsfarlig art. Andersson var omkring 50 år gammal och ogift.

Drunkningsolyckorna börja på allvar. Under badning i Stamsjön omkom på fredagen den 18 juni en 18-årig flicka, Karin Karlsson från Bråten i Karl Gustafs socken. Hon hade ensam begivit sig till sjön, och de personer, som skyndade till vid hennes nödrop, kunde intet göra för hennes räddning. — En drunkningsolycka inträffade nyligen i Lerum, varvid en 17-årig yngling, arbetaren vid Almekärrs gård Gunnar Karlsson omkom. K. hade tillsammans med en jämnårig begivit sig ned till Säveån för att bada. Han ämnade simma över ån. Då han kom ut i mitten av ån, uppgav han höga nödrop. Han hade råkat in i ett strömdrag och kunde icke taga sig ur detsamma.

Rådjuret sökte skydd hos korna. En bondhustru i Karlanda, Värmland, vallade sina kor i skogen en dag här förliden. Runt omkring i skogen hörde hon okynneshundar som jagade något villebråd. Rätt som hon gick och vallade, kom ett råddjur löpande in bland korna, jagat av tre hundar och då djuret fick syn på henne kom det ända inpå och sökte liksom skydd hos henne. Hela dagen följde sedan det skrämda djuret bondhustrun, och då hon i kvällningen förde hem korna, följde rådjuret med fram till gården och sökte skydd bland korna i ladugården. När korna dagen därpå skulle åter till skogs stannade rådjuret kvar i ladugården och befinner sig där ännu i högönsklig välmåga och trives gott.

VÄSTERGÖTLAND

Bränd till döds. Då 22-åriga fröken Greta Nyimberg, dotter till fabrikör C. W. Nymberg, Falköping, härom dagen med tillhjälp av fotogen skulle göra eld i en koksspis, fattade hennes kläder eld varvid hon blev ohyggligt bränd över hela kroppen. Hon fördes omedelbart till lasarettet, där hon på natten avled av skadorna.

Elvaårig gosse dödad av tåget. En 11-årig gosse blev nyligen överkörd och dödad av tåget strax söder om Agnesbergs station. Gossen kom krypande under väggrinden och sökte rusa över linjen före tåget. Han kom emellertid under detta och blev oboggligt massakrerad. Båda benen och vänstra armen blevo avklippta och huvudskålen spräckt. Gossen hette Karl Elfving-Wahlström och var son till verkmästare K. Wahlström vid Agnesbergs oljeslageri. Enligt uppgift hade ett par kamrater varnat honom för att springa över, men med orden: "Äh, jag hinner nog", sprang han över linjen och olyckan inträffade.

Tryckfrihetsmålet mot Borås tidning. Doktor G. Brands i Skövde tryckfrihetsmål mot redaktör E. Severin i Borås tidning har ånyo handlagts vid Borås rådhusrätt. Som vittne hördes redaktör Ahnval i Skövde, vilken refererat doktor Brands mål inför Bollebygds häradsrätt, och härvid fått det intrycket, att doktor Brand vore en bråkmakare. Då i den åtalade artikeln ett meddelande om doktor Brands mål i hovrätten även funnits den uppgiften att advokatfiskalen i Göta hovrätt ifrågasatt doktor Brands ställande under observation, ansåg vittnet detta sakförhållande vara nedsättande för en läkare. Båda parterna överlämnade målet och jurymännämndes. Doktor Brand begärde 100,000 kronor i skadestånd. Målet uppsköts till den 2 augusti.

Stora översvämningar även i norra Västergötland. I norra Västergötland har nederbörden den senaste tiden vållat svåra och betydande översvämningar. På Vadsboslätten stå sålunda alla läglänta områden under vatten. I södra Fogelås har vattenflödet vållat mycken stor skadegörelse. I Korsberga ha tre landsvägsbroar rasat, och i Timmersdala äro landsvägarna knappast farbara. Skövde—Axvallabanan har måst inställa driften på grund av att banan underminerats i närheten av Skövde. Vid Moholm utbreder sig öster om stationen en bred "älv", som mynnar ut i en vid sjö. Tidan har nämligen svämmat över sina bräddar och tagit ny väg för sina stora vattenmassor. Ett par hus, som ligga i närheten av Tidan, ha måst utrymmas vid översvämningen. En så väldsam översvämning som den nuvarande har icke förekommit i Moholm på ett tjugotal år.

VÄSTERBOTTEN.

Under flottningsarbete i Vojmån vid Bäsksele omkom den 9 juni arbetaren B. Nilsson från Bäsksele. Han höll på att göra lös en timmerbröt, och då denna lossnade blev han svårt klämd samt greps av strömmen och drunknade. Han var 25 år gammal och ogift.

Ettårig flicka innebränd. Nyligen utbröt eld i en hemmansägare A. Olofsson i Balsjö, Bjurholm, tillhörig sommarstuga, varvid en ettårig flicka innebrändes. När elden upptäcktes slogo lågorna redan ut genom dörrar och fönster, varför det var omöjligt att tränga in i huset. I stugan befunno sig tre barn i åldern fyra, två och ett år under det föräldrarna voro sysselsatta på en åker cirka 100 meter därifrån. De två äldsta barnen sprungo vid olyckan ut ut på gården men hade inte förstånd att taga den lilla minsta med sig. Om eldens uppkomst vet man intet med säkerhet, men det är troligt att barnen på något sätt vållat olyckan. Det brunna var oförsäkrat.

Ny katastrof hotar vid Spöland. Vattenståndet i Ume- och Vindelälvarna fortfar alltjämt at tstiga och är nu i nivå med 1925 års och högre än 1924. Vid sorteringsverket i Lillån i Umeälven har uppnåtts ett vattenstånd, som endast med 42 centimeter understiger det hittills högsta vattensåtndet i älven, nämligen det år 1922. Vattenmassorna ha alstrat en oerhörd påfrestning på fördämningarna vid Spöland, som skydda stora arealer åker- och ängsmark, tillhörande Spölands, Bråns, Strands och Överbodas byar. Vattnet har stigit över flodstränderna och börjat tränga in i ett flertal ladugårdar, så att kreaturen måst flyttas till säkrare plats. Vid timmermagasinen i Vänfors har det övre magasinet, innehållande en halv miljon timmer, givit vika. Stenkistor och dydalber lossnade eller brötos sönder. Timret satte sig i rörelse och drog med sig även det nedre Vänforsmagasinet, så att sammanlagt en miljon timmer räkade i drift utför älven och vältrade ned mot Spölands nybyggda timmermagasin, där ytterligare en miljon timmer förvarades. Över ett hundratal hölador i Spölandstrakten äro kringflutna av vatten. I Strands by stå omkring 240 tunnland vallar och åkrar under vatten, i Brån 200 tunnland, i Berg 40 tunland och i Överboda 120. Gården Broborg vid järnvägsbron över Vindelälven är kringfluten av vatten. Gårdsfolket nödgas anlita roddbåt för att få förbindlse med yttervärlden. Vattnet har börjat tränga upp till Spölands järnvägsstation, och runt stationshuset ligga åkrarna under vatten. Ett begravningståg, som skulle utgå från Bergs by till Vännäs kyrka, måste anlita roddbåtar då vägen var avskuren. Skadegörelsen för jordbruket uppskattas till 100,000 kronor.

VÄSTMANLAND.

Landsfiskalens förskingringar. Med anledning av landsfiskal C. G. Larssons förut omnämnda förskingringar, vilket mål redan avdömts, har enligt Västmanlands Folkblad kommunalnämnden i Västanfors begärt omedelbar utredning rörande en del oegentligheter med skattemedel, vilka synas föreligga inom Västanfors och Fagersta.

Tvillingbröder på inbrottsturné Landsfiskalen i Hallstahammar har den 27 maj anhållit två för stöld efterlysta personer, tvillingbröderna E. J. och V. E. Franzén från Stockholm. Vid förhör har framkommit att de opererat tillsammans och utfört ett stort antal inbrottsstölder under de senaste åren. Förutom ett flertal cykelstölder på olika platser i Västmanland och Uppland ha de förövat inbrott i en affär i Alfta, där de tillgripit en del varor samt i sommarvillor på Stallarholmen i Södermanland. Den en av bröderna har vidare tillgripit en penningsumma i Stockholm och den andre är efterlyst för rymning från Norrlands dragoner. Förhören med de anhållna pågå.

ÅNGERMANLAND

Drunkningsolycka i Helgum. Under flottningsarbete i Finnån i Helgum odkom på onsdagen den 9 juni genom drunkning skogsarbetaren F. H. Erikson från Helgum. Hans lik anträffades nästan omedelbart omkring 1 km. nedanför olycksstället.

Hemsö kasern blir vanföreanstalt. Frågan om Hemsökasernernas utnyttjande står nu inför definitiv lösning. Den av k. m:t tillsatta kasernkommittén har upprättat ett förslag till överenskommelse mellan staten och staden, gående ut på bland annat att staden utan ersättning med full äganderätt upplåter nordöstra hörnet av Hemsö kasernområde, en areal av c:a 40,000 kv.-meter. Kronan förbinder sig att i kasernetablissementet inreda en vanföreanstalt med plats för omkring 150 patienter och elever, driven antingen genom kronans försorg eller ock av föreningen för bistånd åt vanföra i Norrland. Som ersättning för vissa arrendeavgifter betalar staten 10,000 kronor. En av Härnösands stadsfullmäktige tillsatt kommitté har påyrkat en del avvikelser i förenämnda förslag.

Vittnena hade tubbats till mened. Vid rådhusrätten i Örnsköldsvik handlades härom dagen ett kravmål som tog en rätt uppseendeväckande vändning. Torparen A. Svedin i Fröstdal, Nätra, hade instämt sin bror, direktör G. Svedin i Örnsköldsvik, under yrkande att utfå 3,000 kronor, som han skulle ha utlånat åt svaranden. Å beloppet hade utskrivits en växel, som käranden accepterat och fått inlösa. Två i målet hörda vittnen återkallade emellertid vid dagens rättegång sina tidigare avgivna vittnesmål och medgåvo att dessa tillkommit under inflytande av käranden, som bland annat lovat det ena av vittnena 500 kronor om vittnesmålet formulerades till kärandens fordel. Enligt vad ö. A. erfarit torde åtal komma att anhängiggöras mot de båda vittnena för falskt vittnesmål och mot käranden Svedin för försök till anstiftande av mened. Målet förekommer åter den 5 juli.

ÖSTERGÖTLAND.

Dödsflygning på Malmslätt. En flygolycka, som krävt ett dödsoffer, inträffade nyligen vid flygkompaniet på Malmslätt, där under övningsflygning en maskin, förd av fältflygare löjtnant Sixten Karlsson vid Värmlands regemente störtade. Föraren blev svårt skadad, under det den medföljande passageraren, en värnpliktig student Kinnander, son till kaptenen vid Vendes artilleriregemente J. G. Kinnander, på kvällen avled av sina skador. Löjtnant Karlsson hade med sin maskin — en Droat — deltagit i en patrullflygning tillsammans med fyra andra plan under befäl av löjtnant Bäng. Löjtnant Karlsson flög längst till vänster i patrullen och hade kommit för långt fram, då från ledarmaskinen gavs tecken, att han skulle draga sig något tillbaka. Möjligen har löjtnant Karlsson missuppfattat deta tecken och tagit det som en order att gå ned. Eskadern befann sig vid detta tillfälle på ungefär 400 meters höjd, och först på en höjd av 100—150 meter lyckades det piloten att räta upp maskinen. Sannolikt har han tagit upp maskinen ur spin något för hastigt, med resultat att maskinen tappade farten och kom in i en av spin på ungefär 100 meters höjd. Ur denna lyckades det icke föraren att räta upp maskinen, varför den föll till marken. Maskinen hamnade i en skogsdunge, bevuxen med ungskog. Härigenom dämpades stöten av betydligt.

Långasjöns pappersbruk nedbrunnet. Vid 4-tiden på morgonen den 9 juni upptäcktes att eld uppstått i Långasjöns pappersbruk några gilometer från Kisa. Fabriken ägdes av ingenjör Knut Sandberg. Med de resurser som funnos i fabriken och då telefonledningen till Kisa redan skadadts, var det icke möjligt at ti hast få i gång släckningsarbetet och då Kisa brandkår anlände till brandplatsen var hela bruket i det närmaste nedbrunnet. Inneliggande dyrbara lager och maskiner blevo i grund förstörda på en timmes tid. Byggnaden, ett tvåvånings trähus, var gammalt och elden fick god näring i det brännbara materialet. Ingenjör Sandberg hade under senaste tiden lätit insätta nya och dyrbara maskiter för tillvernningen. Hur elden uppkommit är ännu icke känt, men det förmodas att den härledde sig från en elektrisk högspänningsledning. Försäkringsbeloppet är icke känt, men ägaren anses komma att göra avsevärda förluster.

Rosen. "Jag kunde aldrig tro att det fanns en så utmärkt medicin som Dr. Peters Kuriko visat sig vara," skriver herr A. G. Lengert från Leduc, Alta. "Den har botat min hustru för rosen; den har försatt hennes mage i gott skick; hon har nu en god aptit och hennes sömn är sund och god." Denna märkliga örtmedicin har en välgörande inverkan på blodomloppet; den underlättar matsmältningen, utdriver de giftiga elementen och stärker nervsystemet. Den är ej en apoteksmedicin; speciella agenter tillhandahålla den. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Betala prenumerationen i dag.

Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Sinaifynden, Moses och alfabetet.

Av ERIK STAVE.

Få om ens något av den mänskliga odlingens framsteg under forntiden torde i betydelse kunna tävla med upptäckten av det semitiska alfabetet, varur alla västerländska alfabet sedan utvecklat sig. Och dock har detta märkliga framsteg, trots flera betydelsefulla fynd, hittills varit höljt i dunkel. Också de sista fynden på det från Israels historia ryktbara Sinai ha icke kastat full klarhet över problemet, men dock, som det synes, fört oss ett steg närmare lösningen.

Inom den gammaltestamentliga forskningen har frågan om alfabetets ålder spelat en viss roll vid utforskandet av Pentateuken och i sammanhang med avgörandet av frågan, om ock i så fall huru mycket av dess innehåll kan anses härröra från Moses. När den bibliska kritiken för omkring 40 år sedan som ivrigast sysslade med dessa frågor, var det mer än en som var benägen att förneka, att Moses kunde skriva.

Så kom (vintern 1887—1888) upptäckten av de märkliga Amarnabreven, skrivna till en del från egyptiska vasallfurstar i Kanaan till deras politiska herrar, konungarna Amenofis III och IV i Amarna, från i runt tal omkring 1400 f. kr., d. v. s. enligt vanligt antagande omkring 200 år före Moses' uppträdande i Egypten. Upptäckten av dessa brev var ägnad att mana till försiktighet vid avgörandet av frågan om Moses kunde skriva, och professorn i österländska språk A. Socin i Leipzig fäste redan 1890 min uppmärksamhet på dessa brevs betydelse just för denna fråga, som vid denna tid av flera kritiker besvarades nekande.

Breven från småkonungarna i Kanaarkivet, skrivna på babyloniskt ro, liksom andra brev från Assyrien och Cypern, som påträffats i Amarnaarkivet, skrivna på baboloniskt språk och med babylonisk kilskrift. Detta språk med motsvarande skrift var tydligen vid ifrågavarande tid ett internationellt diplomatspråk, i sin mån vittnande om det stora inflytande, som den babyloniska kulturen utövat över Främre Asien alltsedan Hammurapis dagar (omkring 2000 f. Kr.) Och en lertavla bland breven innehållande myten om den babyloniske Adapa, visade genom varjehanda läsetecken att den fått tjäna de egyptiska skrivarna som ett slags övningstext.

Kunde man nu tänka sig, att folket i Kanaan på denna tid och att Moses ett par hundra år därefter skrevo på detta språk och med denna skrift? Att babyloniskan icke var talspråket i Kanaan på Amarnabrevens tid, framgår tydligen därav, att en mängd kananeiska glosor infogats till förklaring av vissa uttryck i breven. Hur långt sträckte sig då förmågan att skriva på det främande språket och med den i breven använda skriften?

En ny upptäckt av professor E. Sellin, då i Wien, nu i Berlin, gav på denna fråga ett svar. Vid utgrävningar, som han anställde åren 1901 och 1903 vid ruinstället efter det gamla Taanak vid Jisreelsslättens sydöstra rand, påträffade han ett mindre antal brev, skrivna med samma skrift och på samma språk som Amarnabreven, från andra småfurstar eller kommendanter över smärre städer i Kanaan och ställda till fursten i Taanak, Ischtarvaschur. Breven, som torde härröra från ungefär samma tid som Amarnabreven, innehålla privata meddelanden mellan dessa småkonungar. I ett av breven berättas t. ex., att dottern till Ischtarvaschur, när hon nått mogen ålder, skall fara till Farao för att upptagas i hans hov.

Sellins fynd visar, att åtminstone furstarna i landet även vid privat brevväxling begagnade sig av babylonisk skrift. Huru länge kilskriftsspråket varit i bruk i Kanaan, därpå fick Sellin ett nytt bevis. Inom den i Taanak belägna borgen påträffade han en sigillcylinder med babylonisk kilskrift, som enligt de här använda skrivtecknens form av fackmän anses härröra från omkr. 2,000 f. Kr. Cylinderns ägare kallar sig "Atanachili, son av Chabsi", och betecknar sig som "Nergals tjänare", d. v. s. dyrkare av den babyloniska guden Nergal. Men sigillet torde icke vara tillverkat i Babylonien ty vid sidan av de babyloniska tecknen stå några grovt tecknade egyptiska heiroglyfer, vilket synes visa, att sigillets ägare ville tillgodogöra sig både den babyloniska och den egyptiska skrivkonsten; sannolikt var han en kananeisk småfurste.

På grund av dessa fynd och ett kilskriftsbrev av samma art och från ungefär samma tid, funnet vid utgrävningar i Lakis i södra Kanaan av den framstående engelske arkeologen Flinders Petrie, blev inom arkeologiska kretsar den uppfattningen allmän, att kananéerna vid ungefär mitten av det 2:dra årtusendet f. Kr. saknat ett eget alfabet och därför vid skrivning måst använda en främmande skrift.

Under den s. k. domaretiden skall emellertid enligt Israels urkunder det ha funnits skrivkunnigt folk, och litterära dokument synas redan vid denna tid ha avfattats på ett inhemskt språk. Man var i allmänhet benägen att förlägga det gammalsemitiska alfabetets uppkomst till något århundrade före det andra årtusendets slut, och man ansåg sig ha fått en bekräftelse därpå, bland annat i den egyptiske ämbetsmannen Wen-Amons berättelse om sin resa till Fenicien från omkring år 1100, då denne där bland annat omtalar att han i utbyte mot cederträ i Byblos avlämnat 500 rullar papyrus. Ett sådant skrivmaterial tyder ju på att man övergivit lertavlorna och kilskriften och övergått till papperet och bokstavsskrift. Innan man erhöll något annat jämförelsematerial än de israelitiska moabitiska och fenisiska inskrifterna, gjordes flera försök på fri hand att förklara det semitiska alfabetet som uppkommet ur det babyloniska eller egyptiska skriftsystemet eller ock sökte man efter förebilder till detsamma i gamla, ännu otydda skrivtecken på Kreta, varifrån möjligen filistéerna fört det till Kanaan och Fenicien.

Då gavs ett nytt uppslag genom den ovannämnde engelske arkeologen Flinders Petrie, som 1905 upptäckte några högst intressanta inskrifter vid Serabit el-Chadem på Sinaihalvön. I denna trakt hade egyptierna i gammal tid flitigt bearbetade gruvfält, och där har enligt dessa inskrifter bland annat också stått ett egyptiskt tempel till guden Ma'nas och Jahus(?) ära. När de vetenskapliga undersökningarna av dessa inskrifter tio år efter deras upptäckt började, trodde sig professor Grimme i Mynster kunna i dem upptäcka ännu märkligare ting. I en skrift talade en man, i vilken Grimme såg ingen mindre än Moses Mannen kallade sig visserligen Manasse, men det var enligt G. det egyptiska namnet, medan Moses skall ha varit en av hebréerna brukad förkortning. Grimme trodde sig i den nämnda inskriften, som var ägnad Hatschepsut, kunna utläsa, att hon "dragit den talande upp ur vattnet", och då en annan inskrift som talar om samme Manasse, finnes anbragt på en figur i sittande ställning, så ansåg man sig i varjehanda lättrogna populära tidskrifter eller tidningar kunna tala om, att nu hade man från utombibliskt håll fått både en bekräftelse på bibelns berättelse om Moses vistelse på Sinai och rent av en bild av honom, så att man visste, huru han såg ut.

Alla dessa slutsatser ha visat sig fullständigt oriktiga. Moses kan icke vara förkortning av Manasse, utan är nog en egyptisk bilduing, analog med Tutmoses, där Moses helt enkelt betyder son. De ifrågavarande orden, som förmenas tala om att Hatschepsut dragit den talande upp ur vattnet, betyda sammanhanget, att Hatschepsut dragit den talande upp ur hans ställning som gruvarbetare och gjort honom till en förman för arbetarna vid gruvorna och till en föreståndare för templet på Sinai. Jahunamnet, i vilket man velat se en förkortning av Jahve, är ock mycket osäkert.

Det enda säkra, som mig veterligen ingen har bestritt, är att bokstäverna i de upptäckta inskrifterna äro semitiska och språket hebreiska. Och Sinai tyckes också förekomma på flera ställen. Om förekomsten av detta namn får betraktas såsom säkert, så ligger i dessa inskrifter ett märkligt vitnesbörd om tillvaron av hebréer denna trakt från omkring 1,500, ty till denna tid anses flera tecken, bland annat omnämnandet av drottningen Hatschepsut, hänvisa. Och ett sådant vittnesbörd är av verklig historisk betydelse.

Då Moses förhandlar med Farao om frihet för israeliterna att få draga ut ur Egypten, så åberopar han deras önskan att vilja draga ut i öknen, nordost om Gosen, för att där fira en högtid till Jahves ära (2 Mo. 3:18, jfr. v. 1 och 12, där platsen utpekas i närheten av Sinai). En dylik anhållan förutsätter, att det var allmänt känt, att israeliterna voro förtrogna med heliga platser i denna trakt. Och en dylik förtrogenhet måste — det har länge varit en naturlig slutsats inom den hithörande forskningen — ha sin förklaring i de israelitiska stammarnas föregående historia. Något empiriskt stöd för denna slutsats har man dock icke haft förr än med upptäckten av dessa gammalsinaitiska inskrifter, ett förhållande som är nog för att visa dessas stora historiska värde.

När dessa hebréer kommit till Sinai är ovisst. Intet tyder med säkerhet på att de voro trälarbetare, såsom deras bröder på Moses tid voro i Egypten, eller att de voro på väg till Kanaan. Endast så mycket är säkert, att de funnos där vid den angivna tidpunkten, och att de ägde kännedom om ett semitiskt alfabet, som dock ännu icke tycktes ha vunnit nödig stadga utan befunnit sig på ett något trevande stadium. Och uppkomsten av detta alfabet tycktes icke ha skett "genom ett direkt övertagande av något äldre skriftsystem utan genom en friare efterbildning av ett äldre skriftsystem och förebilden måste sökas i den egyptiska skriften, som var på god väg att utveckla sig från bildskrift till ljudskrift" (Buhl). Det förtjänar att i detta sammanhang erinras därom, att redan Tacitus uttalat den förmodan, att det feniciska alfabetet var en omgestaltning av de egyptiska heroglyferna, en åsikt, som nu tyckes på väg att vinna bekräftelse.

För ett par år sedan upptäckte franska forskare vid utgrävningar i Byblos en kungagrav med fenicisk inskrift, som anses härröra från ungefär Ramses II:s tid (13:de årh. f. Kr.) Om förhållandet mellan det här använda alfabetet och det i de gamla Sinailinskrifterna förekommande äger jag icke tillräcklig kännedom för att yttra mig. Mähända är det feniciska alfabetet att betrakta som en självständig sidogren till det vid Sinai använda.

I varje fall ha dessa fynd fört oss ett stycke närmare uppkomsten av den betydelsefulla bragd i den mänskliga odlingens historia, som bestod i uppfinningen av det gammalsemitiska alfabet, vilket sedan gav upphov till alla europeiska alfabet.

Svaret på frågan, om Moses kunde skriva, måste enligt dessa upptäckter besvaras jakande. Men för förståendet av hans stora gärning som det israelitiska folkets danare och lagstiftare har denna fråga icke längre den betydelse, som den haft i en gången tid. Ty utan tvivel har han icke egentligen arbetat såsom en pennans man, utan med ord och gärning, såsom de efter honom uppträdande profeterna.

— Vet ni inte att det är förbjudet att fiska här?

— Söndagsfiskaren, (som inte fått ett napp på två timmar):

— Jag fiskar inte. Jag bara matar fiskarna.

Gästen: "Hovmästarn, jag hitta en restig mutter i frankfurterkorven."

"Än se'n . . . All korv göres numera av gamla automobiler."

Positivhalare Andersson (som sålt sitt positiv och emigrerat) utbrister, då han ser skyskraporna: "Nog å' de' faen, att ja' inte hade ma mej positivet!"

Läraren (som under 7 veckor försökt lära barnen att påsken infaller första söndagen efter första fullmåne efter vårdagjämningen, repeterar efter någon tid och frågar): "Kan Kurt säga mig, när påsken infaller?"

Kurt (med hopknäppta händer och ögon till döden trofast blick): "Första söndagen efter vårrengöringen."

En dam med sin hund i band på Strandvägen tvingas av omständigheterna att stanna mitt på trottoaren. Fru H. från Västerås passerar och säger i indignerad och tillrättavisande ton:

"Mitt på trottoar'n! Håll er i rännsten!"

Damen med hunden: "Hunden betalar skatt."

Fru H.: "Ja, det gör väl jag också. Men sådana friheter tar jag mig väl ändå inte."

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST I Hud-, Könes-, Urin- och Venerliska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

DR. GRAHAM WILSON
SPECIALIST
Njur-, Blås-, veneriska- och hudsjukdomar. Mottagningstider. 9 f. m. till 8 e. m. 666 Main Street, nära C. P. R. Station. Kontorstelefon A8913. Residens telefon B8473.

ADVOKATER

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY, ALBERTA.
Hörnet First St. West & 9th Ave.
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4968
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

Naturens Äkta Örtläkemedel.
Det är Edert eget fel om Eder kropp är behäftad med smärtor och värk. Varför lida? Låt dig J. Asl Larsens äkta örtläkemedel hjälpa Eder. Sänd efter fria upplysningar. Canadensisk representant.
C. SCHMIDT
456 McKenzie Street Winnipeg, Man.